

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2Csp/368/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417207248
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8417207248.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO:50 094 297, proti žalovanej : F. E., V.. XX.XX.XXXX, B. P. H. XXX/XX, XXX XX R. T., o zaplatenie 1.823,26 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.139,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.126,89 eur od 17.02.2015 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 20,-eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 2. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 2. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 15.12.2017 sa pôvodný žalobca - Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO:31 340 890 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1.823,26 eur, úroky vo výške 269,86 eur, úroky vo výške 1.489,06 eur, úroky vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1.823,26 eur od 1.11.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.823,26 eur od 1.11.2017 do zaplatenia, poplatky vo výške 46,09 eur a nahradiť mu trovy konania.
2. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 12.03.2013 uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver, pričom na základe tejto úverovej zmluvy podľa žalobcovho tvrdenia poskytol žalovanej úver vo výške 2.000,-eur. V žalobe žalobca tvrdil, že žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky, zaplatiť úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov, no úver riadne a včas nesplácala, preto po aplikovaní postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zaslaní jej upozornenia pred zosplatením úveru žalobca úver vyhlásil za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaná podľa tvrdenia žalobcu nezaplatila ani časť dlžnej sumy tak, ako je to uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“. V žalobe uviedol, že žalovaná svoj dlh nevyrovнала, preto žiada, aby ju k tomu zaviazal súd. Podľa špecifikácie v žalobe dlh žalovanej ku dňu 31.10.2017 pozostával z dlžnej istiny vo výške 1.823,26 eur, dlžných úrokov vo výške 269,86 eur a 1.489,06 eur, zmluvného úroku vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1.823,26 eur od 01.11.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.823,26 eur od 01.11.2017 do zaplatenia a bankových poplatkov vo výške 46,09 eur.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o úvere Č..XXXXXXXXXX, Obchodné podmienky pre úver, Všeobecné obchodné podmienky, Predpis splátok k zmluve o úvere, listinu „Aktuálny stav úveru“, Sadzobník poplatkov, Upozornenie s podacím hárkom a výzvu na úhradu dlžnej sumy s doručenkou.

4. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

5. Uznesením zo dňa 17.12.2019 č.k.XCsp/XXX/XXXX-XX súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO:50 094 297 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2020 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO:50 094 297 (ďalej len „žalobca“).

6. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktoré sa žalobca napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil, neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

7. Žalovaná k veci na pojednávaní dňa 12.2.2019 vyjadrila sa tak, že vie, že si zobrala peniaze od Poštovej banky, bolo to v čase, keď ešte nebola chorá. Prvý rok splácala, potom však ochorela, má niekoľko diagnóz, cukrovku, zlyhávajú jej ľadviny. Má problémy s okom, s kosťami, čaká ju operácia, berie množstvo liekov, rovnako ako manžel, ktorý je slepý a čaká ho operácia. Uviedla, že manžel poberá dôchodok 290,-eur, ona 180,-eur, býva s nimi dcéra, ktorá je slobodná matka, vykonáva len aktivačné práce za 63,-eur mesačne, za vodu platia 20,-eur, za elektriku 120,-eur, preto by mohla splácať maximálne splátky po 10,-eur mesačne.

8. Na pojednávaní dňa 26.02.2020 žalovaná uviedla, že po pojednávaní konanom dňa 12.2.2019 sa jej zásadne zhoršili pomery, nakoľko vtedy mali dva príjmy, jej aj manželov dôchodok, ale pred tromi mesiacmi jej manžel zomrel, pridružili sa jej ďalšie problémy, čaká ju operácia kolena, na lieky platí 50,-eur mesačne, mala by mať kvôli cukrovke špeciálnu stravu, no nemôže si ju dovoliť. Viac ako 10,-eur mesačne platiť nedokáže.

9. Pri svojom výsluchu na pojednávaní žalovaná potvrdila nesplácanie úveru ako ho tvrdil žalobca, splácala asi rok a pol, po 2.7.2014 neplatila nič. Cez sociálnu pracovníčku v obci žiadala banku o splátkový kalendár, aj im telefonovala, ale nevyhoveli jej, to bolo ešte v roku 2013. Teraz má dôchodok 289,80 eur, je jej z neho vykonávaná zrážka na dlh po manželovi. Požiadala o splátky po 10,-eur mesačne.

10. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalobcu, vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, keďže ho považoval za nevyhnutný pre rozhodnutie tohto spotrebiteľského sporu (§ 295 CSP) a tiež oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovanou namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, oboznámením sa s obsahom dôkazov o pomeroch žalovanej, pričom zistil tento skutkový stav:

11. Žalobca ako dôkaz na svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o úvere predložil súdu tlačivo označené ako „Zmluva o úvere dostupná pôžička“. V ňom sú v článku 1. ako zmluvné strany označení Poštová banka a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 a ako dlžník je tam označená žalovaná. Pod týmto označením zmluvných strán je článok 2. zmluvy označený ako „Zmluva o úvere“ kde je uvedené, že výška úveru je 2.000,-eur, úroková sadzba je 24,50 % ročne, dátum prvej splátky je do 12.04.2013, dátum každej ďalšej platby je k 12. dňu v mesiaci, výška mesačnej splátky je 57,29 eur, počet mesačných splátok úveru je 72. Ako dátum konečnej splatnosti úveru je tam uvedený dátum 12.03.2019. Ďalej je tam uvedené, že RPMN je 27,45 %, priemerná hodnota RPMN na trhu je 18,86 % a celková výška nákladov je 1.778,04 eur. Podľa zmluvy jednalo sa o úver s poistením označeným ako „Základný súbor poistenia“. Pod údajmi o úvere je ďalej uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom.

12. Žalobca predložil aj Obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička a tiež Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov platný od 1.1.2013.

13. Z listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu 31.10.2017“ predloženej žalobcom súd zistil, že žalovaná dňa 12.03.2013 vyčerpala sumu 2.000,-eur. Ďalej sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovanou, ako aj spôsob ich započítania z ktorých vyplýva, že žalovaná uhradila dňa 12.04.2013 sumu 56,50 eur, následne splácala splátky v rôznej výške až do dňa 02.07.2014 kedy zaplatila poslednú splátku vo výške 58,05 eur. Celkovo zaplatila sumu spolu 873,11 eur z čoho na úhradu istiny úveru bola započítaná suma 176,74 eur, zvyšok bol započítaný na úhradu úrokov a poplatkov. Zo zhodného tvrdenia strán mal súd za zistené, že po dni 02.07.2014, ani po podaní žaloby žalovaná neuhradila nič.

14. Listom označeným ako „Upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 16.01.2015 pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. žalovanú upozornil na omeškanie v splácaní a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a listom- Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 02.02.2015 jej oznámil, že úverová pohľadávka sa ku dňu 02.02.2015 stala predčasne splatnou, pričom ju súčasne vyzval na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 2.139,21 eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Vychádzajúc z predloženého poštového podacieho hárku zo dňa 16.01.2015 upozornenie bolo žalovanej doručované na adresu H. XXX/XX, R.Ý. T. a výzva na úhradu dlžnej sumy podľa doručky na čl.36 spisu bola žalovanej doručená dňa 06.02.2015.

15. Žalobou uplatnený nárok žalobca v žalobe právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie úveru. Keďže pôvodný veriteľ s ktorým žalovaná uzatvorila úverovú zmluvu je bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov, pričom zo zmluvy je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver (žalovaná v zmluve bola označená ako fyzická osoba - nepodnikateľ), pričom v zmluve nie je vyznačený účel úveru, ktorý by ho vylučoval z režimu zákona o spotrebiteľských úveroch, súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase, keď došlo k uzavretiu zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa- Poštová banka, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež príslušné zákonné ustanovenia o postúpení pohľadávky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu 12.03.2013 (deň uzavretia zmluvy) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

18. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

20. Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 12.03.2013 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>,

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>,
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá Poštovou bankou, a.s. so žalovanou je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačných tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

24. Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy zo dňa 12.03.2013 a predložením listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu 31.10.2017“, v ktorej je zaznamenané vyplatenie úveru žalovanej s potvrdením o prijatých splátkach preukázal, že pôvodný veriteľ poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 2.000,-eur. Tiež preukázal, že žalovaná na úhradu nárokov z tejto zmluvy do dňa 02.07.2014 zaplatila len sumu 873,11 eur. Po tomto dni a po podaní žaloby žalovaná neuhradila nič. Žalobca tvrdí, že tým, že žalovaná nerealizovala svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov. Preto veriteľovi z úveru vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanej poskytnutej sumy, t.j.2.000,-eur. A keďže z tejto sumy žalovaná doposiaľ uhradila len časť vo výške 873,11 eur, ako dôvodnú súd žalobu uznal v rozsahu zaplatenia nevrátenej časti úverovej istiny, t.j. v časti zaplatenia istiny 1.126,89 eur (2.000,-eur - 873,11 eur), tiež v časti

úroku z omeškania, a to jednak úroku z omeškania z omeškaných splátok do zosplatenia úveru vo výške 7,90 eur, ako aj úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy dlžnej istiny od 17.02.2015 a za dôvodnú ju mal aj čo do zaplatenia poplatkov (poštovného) vo výške 4,65 eur.

25. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (12.03.2013) ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. O aké náležitosti ide a či ich zmluva obsahuje je pritom potrebné a možné posudzovať výlučne podľa právnej úpravy účinnej v čase jej uzavretia. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods.2 písm.j) tiež uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v zmysle § 9 ods.2 písm.k) aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

26. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženého tlačiva zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXXXX a obsahu ďalších dôkazov preložených žalobcom na preukázanie svojho nároku súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. V zmluve síce je uvedený údaj o RPMN a celkovej čiastke úveru, avšak nakoľko tie nie sú uvedené v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na ne prihliadnuť a hľadá sa na ne ako keby tam neboli uvedené vôbec (k tomu podoporne pozri napr. aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017, najmä body 36 a 37 jeho odôvodnenia, pričom ten sa týkal rovnako zmluvy o úvere veriteľa Poštová banka, a.s.). Paragraf 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedený pod názvom- informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Jeho účelom teda je spotrebiteľa pravdivo informovať o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že tam nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejme aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje v § 2 - vymedzenie pojmov, pričom aj z § 4 zákona - poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa. Koniec koncov, úplne jasne a výslovne to potvrdzuje priamo zákon, nakoľko v zmysle § 11 ods.1 písm.d) zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Zákon teda rozlišuje, upravuje a sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru postihuje tak prípad, keď RPMN v zmluve uvedená nie je vôbec (§ 11 ods.2 písm. b/) ako aj prípad, keď údaj o RPMN síce v zmluve uvedený je, ale nesprávne v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods.1 písm.d/). Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o RPMN a o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vychádzajúc zo žalobcom predloženého „predpisu splátok k zmluve o úvere“ (čl. 11 a 12 spisu) je tiež zrejme, že ani údaj o výške splátok uvedený v zmluve nie je správny. Ide pritom o základné, veľmi podstatné náležitosti zmluvy majúce vplyv na možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Úver poskytnutý žalovanej je preto bezúročný a bez poplatkov.

27. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisoval vyššie uvedené údaje tak je zrejme, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené priamo v takejto zmluve, teda v čase, keď sa spotrebiteľ rozhoduje či na dané jej podmienky pristúpi alebo sa rozhodne prípadne pre iný úver od iného poskytovateľa, preto ich všetky musí poznať v tomto čase a nemohli byť nahradené dodatočným „doinformovaním“ spotrebiteľa o podmienkach úverovej zmluvy. Žalobcom predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere má pritom podobu predtlačenej formulárovej tlačiva, pripraveného bankou na jej hlavičkovom papieri. Je teda zrejme, že aj nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy tu ide najmä na vrub veriteľa, ktorý ako profesionál daný formulár pripravil a de facto sám zvolil spôsob, akým sa bude snažiť naplniť náležitosti zmluvy predpísané zákonom. To sa ale v súdnej veci nepodarilo, lebo časť tam uvedených zákonom predpísaných náležitostí je uvedená nesprávne (RPMN a údaj o celkovej čiastke ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť ako aj údaj o výške splátok).

28. Veriteľ v zmluve neposkytol pravdivý údaj o RPMN a všetkých predpokladoch použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, lebo parametrom úveru uvedeným v článku 2 zmluvy o úvere (t.j. výške úveru 2.000,-eur, dobe splácania 72 mesiacov a výške mesačnej splátky 57,29 eur) zodpovedá RPMN 31,56 %, teda vyššia RPMN ako je uvedená v zmluve. Niet tak pochyb, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, čo v zmysle § 11 ods.1 písm.d) zákona o spotrebiteľských úveroch samo osebe je dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Aj pri výpočte RPMN vychádzajúcom z výšky poskytnutého úveru (2.000,-eur) a z výšky sumy v zmluve samotným veriteľom uvedenej ako celková čiastka úveru (3.778,04 eur), a teda vychádzajúc z toho, že suma, ktorá mala byť spolu zaplatená by bola vo výške 3.778,04 eur pri dobe splácania 72 mesiacov je výška RPMN 26,64 % a nie 27,45 % ako je uvedené v zmluve. Je pritom podľa názoru súdu irelevantné, či zmluva obsahuje vyššiu alebo nižšiu nesprávne uvedenú RPMN, lebo cieľom uvedených ustanovení zákona (§ 9 ods.2 a § 11 ods.1 je pravdivo informovať spotrebiteľa, čo sa v danom prípade nestalo (aj k tomu rovnako rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017).

29. K zákonom vyžadovaným náležitostiam zmluvy (výška splátok, RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vrátane uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN) je navyše treba uviesť, že priamo v zmluve je jasne uvedené, že mesačných splátok je 72 a výška mesačnej splátky je 57,29 eur. Uvedené priemerný spotrebiteľ nemôže chápať inak ako tak, že úver má spláť 72-oma splátkami po 57,29 eur a že z týchto predpokladov potom bude vychádzať aj výpočet RPMN a celkovo splatnej čiastky. Aj podľa predložených Obchodných podmienok Poštovej banky, a.s. (článok 5 bod 5.1) je dlžník povinný splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach zahrňujúcich splátku istiny a úrokov v stanovených termínoch a výške určených ZoÚ. Zo zmluvy samotnej pritom nijako nevyplýva, žeby výška niektorej zo 72 dohodnutých splátok mala byť iná ako 57,29 eur. Ak by tomu tak bolo, muselo by to v zmluve byť výslovne uvedené, čo nie je. Žalobca súdu ako dôkaz predložil tzv. „predpis splátok k zmluve o úvere číslo XXXXXXXXXXXX“ v ktorom je uvedené, že v skutočnosti len výška splátky číslo 1 až 69 bola 57,29 eur, pričom výška splátky číslo 70 mala byť len 55,36 eur a splátky číslo 71 a 72 len 3,29 eur, teda podľa názoru súdu o nedodržaní zákonnej náležitosti v podobe uvedenia správnej výšky splátky (a to priamo v zmluve) nemôže byť pochyb. Z tzv. predpisu splátok, ale ani zo zmluvy samotnej kde jej súčasťou sú vymenované v článku 2 bod 2 nevyplýva, žeby predpis splátok bol súčasťou zmluvy, ale ani keby to tak bolo, nič to nemení na tom, že vzhľadom na podstatný rozpor medzi zmluvou a skutočnosťami vyplývajúcimi z predpisu splátok, teda že v skutočnosti posledné tri splátky mali byť v inej výške ako je uvedená v zmluve nejde o platné naplnenie požiadavky zákona čo do náležitosti - výška splátok. Nemožno precizovanú úpravu náležitostí zmluvy o úvere sankcionovanú v prípade jej nedodržania bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru a slúžiacu na ochranu spotrebiteľa platne naplniť vtedy, ak v zmluve sa uvedie jedna výška mesačnej splátky a neuvedie sa tam, že v skutočnosti posledné 3 splátky (majúce vplyv na výšku RPMN a celkovo splatnej sumy) budú v úplne inej výške.

30. Ak je priamo v zmluve, v tej jej časti ktorá identifikuje parametre úveru (tu je ňou článok 2 zmluvy) a ktorá spotrebiteľa logicky zaujíma najviac a možno predpokladať a rozumne očakávať, že venuje jej najväčšiu pozornosť jasne uvedené, že úver bude splácaný mesačnými splátkami vo výške 57,29 eur mesačne v počte 72, potom nemožno tam uvedený nesprávny údaj o RPMN a celkovo splatnej sume, ktorý nezodpovedá prepočtu tejto výšky a počtu splátok obhájiť predpisom splátok kde je uvedená úplne iná výška posledných troch splátok. Preto úver je pre nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa (lebo výpočet RPMN zjavne vychádzal z takej výšky posledných troch splátok ktorá je v rozpore so zmluvou) bezúročný a bezpoplatkov.

31. K argumentácii žalobcu v žalobe, že do RPMN a celkových nákladov spojených s úverom by sa nemalo započítavať poistné súd uvádza, že aj pri výpočte RPMN a celkových nákladov, resp. celkovo splatnej sumy bez poistného (teda vychádzajúc z toho, že výška splátky bez poistného by bola len 54,-eur mesačne, keďže podľa predpisu splátok k zmluve o úvere výška poistného bola 3,29 eur mesačne) by RPMN bola 28,20 %, celkovo splatná suma by bola 3.888,-eur (72 mesiacov x 54,-eur) a teda celkové náklady spojené s úverom by boli vo výške 1.888,-eur a nie vo výške 1.778,04 eur uvedenej v zmluve. Je zrejme, že uvedená disproporcija vznikla tým, že v skutočnosti výška posledných troch splátok je iná (nižšia ako je uvedené v zmluve), čo samo osebe je v rozpore so zákonom (potom mala byť takáto výška posledných troch splátok jasne uvedená v zmluve, čo nie je), a keďže

náležitostou zmluvy podľa zákona sú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, argumentácia žalobcu je vo vzťahu k nedodržaniu zákonných náležitostí zmluvy zo všetkých už uvedených dôvodov úplne bezpredmetná, nakoľko zo zmluvy absolútne nevyplývajú také predpoklady, aké žalobca v skutočnosti použil na výpočet RPMN.

32. V zmysle § 9 odst. 2 písm.j/ citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch náležitosťou zmluvy musí byť aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Veriteľ v zmluve uviedol celkovú čiastku úveru vychádzajúcu z výšky úveru 2.000,-eur a výšky celkových nákladov spojených s úverom 1.778,04 eur, teda 3.778,04 eur, no rovnako ide o nesprávnu sumu a nesprávny údaj, keďže ten absolútne nekorešponduje s prepočtom výšky a počtu splátok úveru (57,29 eur x 72 , respektíve 54 eur x 72 pri výpočte vychádzajúcom zo splátky bez poistenia). Ak dlžník podľa zmluvy mal hrať 72 mesačných splátok po 57,29 eur ako je to jasne a výslovne uvedené v článku 2 zmluvy, potom by mal zaplatiť po celú dobu trvania úverového vzťahu sumu spolu 4.124,88 eur (bez poistného sumu 3.888,-eur) a teda podstatne viac ako je veriteľom uvádzaných 3.778,04 eur. Ak celková čiastka úveru skutočne mala byť 3.778,04 eur tak, ako je to uvedené v zmluve, tak potom je to len potvrdením toho, že zmätočne a v rozpore s realitou je uvedená výška mesačných splátok (nakoľko podľa zmluvy súhrnná výška každej jednej mesačnej splátky mala byť rovnaká), čo v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a § 11 ods.1 písm.b) zákona je len ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

33. Podľa rozsudku Súdneho dvora- tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, článok 23 smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Podľa názoru súdu nemôže byť pochyb o tom, že nesprávne, zavádzajúce uvedenie výšky mesačnej splátky, celkovej čiastky k zaplaceniu a RPMN v zmluve môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku, preto nenapĺňa požiadavku zákona ani Smernice.

34. O tom, že ide o kľúčové údaje (RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť) svedčí koniec koncov aj to, že aj po novele zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č.279/2017 Z.z. ktorá zohľadňuje závery Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová, na ktorý aj žalobca poukázal vo svojom vyjadrení zo dňa 18.9.2019 a ktorá v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to práve za účelom zabezpečenia súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") ostáva správne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky. Aj po tejto novele sa totiž za bezúročný a bez poplatkov bude považovať úver, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa a ak tam nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

35. Výklad pojmov celkové náklady spotrebiteľa a celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je obsiahnutý v § 2 ZoSÚ. Podľa § 2 písm.g) a h) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

36. Súd už uviedol, že suma celkovej čiastky úveru uvedená v zmluve a RPMN nie je správna. Takéto zmätočné, vzájomne si odporujúce vyjadrenie náležitostí zmluvy by i pri absencii výslovnej úpravy v zákone o spotrebiteľských úveroch spôsobovalo neplatnosť tejto časti zmluvy v zmysle ustanovení § 37 ods.1 a § 41 Občianskeho zákonníka keďže použitie zákona o spotrebiteľských úveroch nijako

nevylučuje aplikáciu kódexových ustanovení (39 Občianskeho zákonníka). Ten istý údaj v zmluve dvomi rozdielnymi sumami, a to

o vadnosti právnych úkonov (najmä § 37, § (celková čiastka úveru) je totiž potom vyjadrený

sumou 3.778,04 eur pri údají „Celková čiastka úveru“ a sumou 4.124,88 eur získanou vynásobením počtu a výšky splátok s poistením, resp. sumou 3.888,-eur získanou vynásobením počtu a výšky splátok bez poistného. Z údajov uvedených v článku 2 zmluvy kde je jasne uvedené, že platiť sa bude 72 mesačných splátok v rovnakej výške 57,29 eur bez ďalších poplatkov nie je absolútne zrejmé, prečo pri takýchto parametroch úveru by mala byť celková čiastka úveru 3.778,04 eur, keď sa tam netvrdí ani žiaden poplatok za poskytnutie úveru a netvrdí sa tam, že v skutočnosti výška posledných troch splátok má byť nižšia. O nesprávnosti uvedených údajov (RPMN, výška splátky, celkovo splatná suma), ktoré sú takto pre spotrebiteľa jednoznačne zavádzajúce v jeho neprospech, lebo prezentujú predmetný úver spotrebiteľovi výhodnejšie než akým v skutočnosti je preto súd nemá najmenšie pochybnosti.

37. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný a zavádzajúci, keď napr. tak ako tu je v zmluve uvedený nesprávny a zavádzajúci údaj o výške splátok, celkovej splatnej čiastke a nesprávny je údaj o RPMN túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

38. Ako už bolo uvedené, právny názor súdu o nedodržaní náležitostí zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch už nemôže byť pre žalobcu nijako nový, či prekvapivý. V tejto súvislosti súd opätovne poukazuje na obdobný spor z obdobnej úverovej zmluvy Poštovej banky a.s., v ktorom Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017 uviedol, cit „neuviedenie RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Zmyslom a účelom takejto právnej úpravy v spotrebiteľských úveroch je dosiahnuť priaznivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase uzatvorenia zmluvy. RPMN je podľa preferencie zákonodarcu natoľko dôležitým údajom pre spotrebiteľa, že jej neuviedenie sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Odvolací súd došiel k záveru, ktorý vyčíslil podľa „kalkulačky na výpočet RPMN“ na stránke www.openiazoch.zoznam.sk že hoci je v zmluve uvedený údaj 29,78 %, správny výpočet predstavuje RPMN vo výške 32,56 %, keď odvolací súd zohľadnil výšku mesačnej splátky uvedenej v zmluve o úvere v sume 83,29 eur, ako aj počet mesačných splátok 36, stým, že dátum prvej platby bol určený do 8.10.2012 a dátum konečnej splatnosti úveru 8.9.2015, pričom musí odvolací súd konštatovať, že žalobca nielenže v tejto zmluve uviedol nesprávnu výšku RPMN, ale rovnako aj nesprávnu výšku nákladov spojených s poskytovaním úveru v sume 896,78 eur, keď táto výška nákladov po zohľadnení výšky mesačnej splátky (83,29 eur) a počtu mesačných splátok 36 predstavuje 998,44 eur. Je však potrebné konštatovať, že aj pri zohľadnení výšky celkových nákladov tak, ako to uviedol žalobca v zmluve (896,78 eur), je RPMN vyššia, ako to je uvedené v zmluve o úvere. Vychádzajúc zo zmyslu a účelu právnej úpravy, ktorý odvolací súd popísal vyššie, nesprávne uvedené RPMN má rovnaký následok, ako je neuviedenie, a teda odvolací súd má za to, že zmluva ročnú percentuálnu mieru nákladov neobsahuje. Iba uvedenie správnej výšky RPMN si plní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach v úverovej zmluve. Dokonca je podľa názoru odvolacieho súdu irelevantné, či zmluva obsahuje vyššiu alebo nižšiu (tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci), nesprávne uvedení RPMN. Cieľom uvedených ustanovení zákona je pravdivo informovať spotrebiteľa, čo sa v danom prípade nestalo. Preto je potrebné z uvedeného dôvodu v zmysle správnej interpretácie zákona považovať úver za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu správne uvedenej RPMN.“

39. Keďže súd zmluvu o úvere z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods.1 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a nakoľko z listiny Aktuálny stav úveru vyplýva, že boli poskytnuté prostriedky vo výške 2.000,-eur a zaplatená bola doposiaľ na úver suma 873,11 eur, súd má za to, že žalobca môže požadovať od žalovanej len vrátenie nevrátenej sumy poskytnutej istiny, t.j. sumy 1.126,89 eur, ktorá už je celá splatná, nakoľko z dôvodu nesplácania úveru žalovaná po uplatnení práva veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru stratila právo hradiť úver v splátkach a tiež úroky z omeškania a poplatky vo výške 4,65 eur.

40. Ako už bolo uvedené, v súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre

nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd má za to, že žalobca preukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Bolo preukázané omeškanie žalovanej a aj upozornenie spotrebiteľa (žalovanej) na uplatnenie tohto práva (písomné upozornenie zo dňa 16.01.2015 s dokladom o jeho doručovaní je na čl.17 a 18 spisu).

41. Preto ak bol bezúročný úver žalovanej dňa 02.02.2015 zosplatený, bolo to po práve, čo žalovaná v spore ani nenamietala a veriteľovi tak vzniklo právo na úhradu celej zosplatennej čistej istiny, ktorá v tom čase bola vo výške 1.126,89 eur a takou je aj v súčasnosti nakoľko žalovaná po zosplatení úveru neuhradila nič.

42. Žalobca predloženou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018 s prílohou preukázal, že postupca Poštová banka, a.s. pohľadávku voči žalovanej z predmetnej úverovej zmluvy spolu s príslušenstvom odplatne postúpil na žalobcu. Uvedené postúpenie pohľadávky bolo v súlade s ustanoveniami o postúpení pohľadávok v Občianskom zákonníku (§ 524 a nasl.), zákonom o bankách (§ 92 ods.8) a zákonom o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške nevrátenej úverovej istiny.

43. Čo sa týka žalobou uplatnených poplatkov vo výške 46,09 eur, tieto podľa listiny aktuálny stav úveru pozostávajú z poplatku za upomienku I a II vo výške 9,96 eur a 24,90 eur, poisťného 2x 3,29 eur a poplatku za upozornenie pred zosplatením a za výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom. Súd z nich za prípustné a opodstatnené považoval len preukázané poštovné vo výške 4,65 eur zaplatené za doručovanie „upozornenia zo dňa 16.01.2015“ žalovanej (1,15 eur) a za doručovanie výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 02.02.2015 (3,50 eur) žalovanej.

44. Čo sa týka poplatkov za upomienky, tie neboli dôvodne uplatnené, lebo nebolo žalobcom vôbec preukázané vyhotovenie, či doručovanie takýchto upomienok žalovanej (tieto upomienky mali byť zo dňa 21.07.2014 a zo dňa 26.08.2014, no predložená bola len upomienka- upozornenie zo dňa 16.01.2015 a výzva zo dňa 02.02.2015), ani vznik reálnych nákladov s tým spojených v žalovanej výške, ktorá zjavne presahuje možné skutočné náklady s upomienkami spojené. Súd nepriznal ani poplatky špecifikované ako poisťné 2 x 3,29 eur. Úver poskytnutý žalovanej je bezúročný a bezpoplatkový a tak ani tieto poplatky žalobcovi nebolo možné priznať, nakoľko z logiky a účelu ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov, teda ani takéto poplatky. Z týchto dôvodov súd žalobcovi ani nárok na zaplatenie sumy 2 x 3,29 eur z titulu „poisťného“ nepriznal.

45. Žaloba bola zamietnutá v časti požadovaných úrokov, keďže vzhľadom na bezúročnosť úveru nárok na úroky vôbec nevznikol. Súd len pre úplnosť uvádza, že i keby v danom prípade vznikol veriteľovi nárok na úroky (čo nevznikol), i tak by žalobcovi nebolo možné priznať ním požadované úroky za dobu po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Súd je totiž názoru, ktorý zastáva aj aktuálna judikatúra vyšších súdov, a síce, že úroky z úveru je možné priznať len do zosplatenia istiny. V uvedenej súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014, v zmysle ktorého „jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len

sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.“ V tejto súvislosti pozri tiež napr. uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98. Súd odkazuje tiež na uznesenie ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd Slovenskej republiky odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (§ R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru s tým, že následne mu už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania.

46. Keďže žalobca v súvislosti s požadovanými úrokmi po splatnosti v žalobe tvrdil, že nárok na ďalšie úročenie úveru aj po splatnosti úveru mu vyplýva z obchodných podmienok, tak tu mu súd pripomína to, čo by mu už malo byť dobre známe, a sice, že zmluvná podmienka obsiahnutá v Obchodných podmienkach Poštovej banky, a.s. v znení „V prípade, ak sa stane úver predčasne splatným, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ bola vo výroku rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.11.2017 sp.zn.22Co/2/2017 vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Vyhovenie žaloby v tejto časti by teda zjavne obišlo zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti. Ak ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú a takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť), akceptovaním jej účinkov a ďalšieho používania dodávateľom by sa vytvoril protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky by bolo v priamom rozpore so zákonom. Ak by teda súd v tu súdenom spore priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nenaplnil by sa účel a zmysel § 53a Občianskeho zákonníka a išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa.

47. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania, a to jednak za dobu omeškania do 02.02.2015, teda do dňa kedy bol úver predčasne zosplatnený a taktiež za dobu omeškania od 03.02.2015 do zaplatenia vo výške 5,25 % ročne. Z listiny „Aktuálny stav úveru“ vyplýva, že za dobu omeškania od 20.11.2013 účtoval žalovanej úrok z omeškania v sadzbe 5,25 % ročne. Žalobca uviedol ako vyčísliť úrok z omeškania, pričom k vyčíslenému úroku z omeškania poskytol v žalobe vysvetlenie také, že v žalobe uvedená suma 269,86 eur žiadaná ako „úroky“ predstavuje sumu úrokov a úrokov z omeškania odo dňa uzavretia zmluvy do dňa 02.02.2015 a suma 1.489,06 eur v žalobe taktiež žiadaná ako „úroky“ predstavuje sumu vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania odo dňa 03.02.2015 do dňa 31.10.2017. Podľa vyčíslenia žalobcu suma úrokov z omeškania do dňa 02.02.2015 (vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) predstavuje sumu 7,90 eur.

48. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

49. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatkov z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku vykonávací predpis.

z omeškania ustanovuje

50. Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

51. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

52. Žalobca v žalobe uplatnil zákonné úroky z omeškania v súlade s Nariadením vlády SR č.20/2013 Z.z., teda o päť percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania.

53. Vychádzajúc z prehľadu splácania úveru žalovanou v listine „Aktuálny stav úveru“ je treba súhlasiť so žalobcom v tom, že prvýkrát do omeškania so splácaním úveru sa žalovaná dostala v máji 2013. V tom čase sadzba zákonného úroku z omeškania bola 5,50 % ročne. Keďže prehľad splácania úveru žalovanou a jej omeškania korešponduje s výpočtom úroku z omeškania predloženým žalobcom (z jednotlivých mesačných splátok úveru za dobu do 02.02.2015), pričom tu toto vyčíslenie je správne, keďže počítal sa úrok z omeškania len z jednotlivých splátok úveru dohodnutých v zmluve, súd žalobcom vypočítaný úrok z omeškania vo výške 7,90 eur (zo splátok splatných od 12.04.2013 do 02.02.2015) považoval za dôvodne uplatnený.

54. Pokiaľ ide o omeškanie žalovanej po predčasnom zosplatnení úveru, tu úrok z omeškania bol priznaný zo sumy 1.126,89 eur od 17.02.2015 do zaplataenia. Žalovaná po predčasnom zosplatnení úveru, ktoré nenamietala a ktoré bolo zo strany veriteľa možné a zákonné bola povinná zosplatnenú čistú úverovú istinu o ktorej výške sa mohla dozvedieť (a o strate výhody splátok) až z výzvy zo dňa 02.02.2015 zaplatiť do 16.02.2015, nakoľko vo „Výzve na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 02.02.2015 bola jej na dobrovoľné plnenie veriteľom poskytnutá lehota 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy, ktorá doručená bola dňa 06.02.2015. Lehota 10 kalendárnych dní tak plynula do 16.02.2015 a keďže k úhrade do 16.02.2015 nedošlo, od 17.02.2015 žalovaná je v omeškani so zaplataením nevrátenej sumy. Vychádzajúc zo sadzby ECB v čase keď sa žalovaná prvýkrát dostala do omeškania sadzba žalobcom požadovaného úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne nepresahuje zákonnú sadzbu úroku z omeškania a preto bola prisúdená táto sadzba úroku z omeškania.

55. Celkovo teda podľa názoru súdu žalobou bol dôvodne uplatnený nárok vo výške spolu 1.139,44 eur pozostávajúci zo sumy nevrátenej úverovej istiny 1.126,89 eur, poplatkov vo výške 4,65 eur a úrokov z omeškania do zosplatnenia vo výške 7,90 eur a tiež bol dôvodný nárok na úroky z omeškania uvedené vo výroku rozsudku.

56. Keďže žalovaná žiadala o povolenie splácať prisúdenú sumu v splátkach, súd preskúmal túto jej žiadosť a využíjúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods.3 a 4 Civilného sporového poriadku povolil žalovanej platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach, avšak nie vo výške 10,-eur mesačne žiadanej žalovanou, ale vo výške 20,-eur mesačne. Súd má za to, že vzhľadom na celkové pomery žalovanej zistené tak z jej výsluchu, ako aj z predložených a zabezpečených listinných dôkazov k pomerom žalovanej z ktorých vyplýva, že jej príjmom je len starobný a vdovský dôchodok vo výške spolu 289,80 eur mesačne z ktorého sa jej vykonávajú zrážky vo výške 26,53 eur mesačne, s prihliadnutím na jej zdravotný stav a skutočnosť, že len prednedávnom jej zomrel manžel, výšku dlžnej sumy a dĺžku omeškania s jej zaplataením povolenie splátok žalovanej zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv vyjadrenej v čl. 2 Civilného sporového poriadku pri súčasnom určení, že v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia. Súd vzal na zreteľ aj to, že úver bol z viny veriteľa bezúročný a bez poplatkov. Nižšiu splátku tak, ako to žiadala žalovaná súd nemohol povoliť. Súd nijako nespochybňuje aktuálnu ťaživú sociálnu situáciu žalovanej a prihliadol na ňu povolením splátok. V tomto prípade, najmä vzhľadom na výšku dlžnej sumy a dĺžku omeškania s jej zaplataením nie je možné úplne nadradiť aktuálne osobné a majetkové pomery žalovanej nad právo žalobcu na uspokojenie jeho oprávneného peňažného nároku, keďže by to znamenalo neúmerne zvýhodnenie

žalovanej ako dlžníka na úkor žalobcu ako veriteľa. Z vyššie uvedených dôvodov súd žiadosti žalovanej o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach najviac 10,-eur mesačne nemohol vyhovieť a povolil splátky vo výške 20,-eur mesačne, keďže práve v tejto výške podľa názoru súdu ide o minimálnu prípustnú výšku splátky primeranú výške dlhu, postaveniu žalobcu, ktorý ako veľká spoločnosť nebude tým neprímerane zasiahnutý vo svojich pomeroch a právach, pomerom žalovanej a všetkým vyššie uvedeným okolnostiam sporu a rešpektujúcu požiadavku spravodlivej ochrany práv tak na strane žalobcu, ako i žalovanej a tiež požiadavku zohľadniť sociálne postavenie strán sporu (článok 6 odsek 2 základných princípov CSP).

57. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovieť, sčasti bola zamietnutá, tak žalobca ako i žalovaná bol teda v časti úspešný, v časti neúspešný. Pri výpočte pomeru úspechu strán vo veci pre účel rozhodnutia o trovách konania súd za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky- úrok a úrok z omeškania (v tejto súvislosti vid' napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005 alebo uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.6Co/227/2011). Súd sa plne stotožňuje s právnym názorom prezentovaným aj vo vyššie uvedených rozhodnutiach vyšších súdov, v zmysle ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“, ale za „čistočný úspech“ (citované z Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005).

58. Pre úplnosť je treba uviesť, že i keď vyššie spomenuté súdne rozhodnutia vychádzajú z procesnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku, sú stále plne aktuálne a použiteľné aj na rozhodnutie o trovách konania v režime nového Civilného sporového poriadku. K tomu podporne pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 926 s, cit. "Nepatrný neúspech Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná, zohľadňuje sa teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky".

59. Podporne v súvislosti s vyššie uvedeným záverom súd poukazuje tiež na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 56/2017-12 (už v súvislosti s výpočtom pomeru úspechu a neúspechu strán podľa aktuálneho Civilného sporového poriadku) alebo I.ÚS 31/2014-9.

60. Súd v súvislosti s názorom, že aj neúspech len v časti príslušenstva pohľadávky je nutné považovať za čiastočný neúspech a zohľadniť ho pri rozhodovaní o trovách konania dáva do pozornosti tiež rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.16Co/18/2017 alebo 4Co/114/2017.

61. Nie je pritom podľa názoru súdu vôbec podstatné, či žalobca príslušenstvo pohľadávky vo svojej žalobe vyčíslil, kapitalizoval, alebo či ho žiadal „do zaplatenia“, nakoľko rozhodujúce je len to, či ho zaplatiť žiada alebo nie. Odporovalo by základnej logike, ak by do úspechu či neúspechu žalobcu nemalo byť príslušenstvo pohľadávky poňaté len z dôvodu, že žalobca, hoci jeho zaplatenie žiada (a tak v prípade úspechu žaloby v tejto časti by ho žalovaný aj musel zaplatiť) uviedol, že žiada ho „do zaplatenia“, keďže § 217 ods.1 CSP v takom prípade odkazuje na stav v čase vyhlásenia rozsudku. Je na výlučnom rozhodnutí žalobcu aké nároky v žalobe uplatní, pričom si musí byť vedomý všetkých dôsledkov z toho vyplývajúcich vrátane dôsledkov na rozhodnutie o trovách konania v prípade, že v niektorom z nárokov nebude úspešný vôbec alebo len v časti. Podľa názoru súdu aj vzhľadom na účel Civilného sporového poriadku a jeho ciele premietnuté napr. do takých jeho základných princípov ako sú upravené v článku 2, 3 či 5 Civilného sporového poriadku nemôže mať v tomto zákone žiadnu oporu taký jeho výklad, ktorý by žalobcov priam nabádal „skúšať“ na príslušenstve pohľadávky v podobe úrokov a úrokov z omeškania uplatňovať akokoľvek vysoké nároky, často podstatne prevyšujúce samotnú sumu žalovanej istiny s vedomím, že ich prípadné nepriznanie nebude mať žiaden odraz v rozhodnutí o trovách konania.

62. V danom prípade vychádzajúc z výšky žalovanej istiny, ktorá bola 1.823,26 eur, pričom len v žalobe už vyčíslené úroky a úroky z omeškania boli uplatnené vo výške 1.758,92 eur (269,86 eur + 1.489,06 eur), k čomu je treba pripočítať požadované poplatky vo výške 46,09 eur (spolu je to suma 3.628,27 eur)

je zrejmé, že aj bez započítania žalobcom žiadaného pokračujúceho príslušenstva v podobe úrokov vo výške 24,5 % ročne zo sumy 1.823,26 eur od 01.11.2017 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.823,26 eur od 01.11.2017 do zaplatenia (s ich vyčíslením ku dňu vyhlásenia rozsudku) je pri dôvodne uplatnenej sume 1.139,44 eur a úroku z omeškania prevažujúci úspech na strane žalovanej. Úspech žalobcu bol výrazne prevýšený jeho neúspechom. Žalobca teda síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v prevažnom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Podľa pomeru úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovanej nevyplyvajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.